

U S N E S E N Í

Nejvyšší správní soud rozhodl v senátě složeném z předsedkyně Mgr. Jany Brothánkové, soudce zpravodaje JUDr. Tomáše Langáška a soudce JUDr. Petra Průchy v právní věci žalobkyně: **O. B.**, zastoupené JUDr. Petrem Novotným, advokátem, se sídlem Slezská 874/36, Praha 2, proti žalovanému: **Ředitelství služby cizinecké policie**, se sídlem Olšanská 2, Praha 3, týkající se žaloby proti rozhodnutí žalovaného č. j. CPR-14943-2/ČJ-2015-930310-V243 ze dne 3. srpna 2015, v řízení o kasační stížnosti žalobkyně proti rozsudku Městského soudu v Praze č. j. 2 A 58/2015 – 27 ze dne 9. října 2015,

t a k t o :

Kasační stížnosti **se p ř i z n á v á** odkladný účinek.

O d ů v o d n ě n í :

[1] Rozhodnutím Ředitelství služby cizinecké policie č. j. CPR-14943-2/ČJ-2015-930310-V243 ze dne 3. srpna 2015 bylo zamítnuto odvolání žalobkyně směřující proti rozhodnutí Krajského ředitelství policie hl. m. Prahy č. j. KRPA-92369-23/ČJ-2015-000022 ze dne 14. dubna 2015, jímž bylo žalobkyni uloženo správní vyhoštění. Současně jím byla stanovena doba, po kterou nelze žalobkyni umožnit vstup na území členských států EU, v délce jednoho roku. Podle těchto rozhodnutí žalobkyně svým jednáním naplnila § 119 odst. 1 písm. b) bod 3 zákona č. 326/1999 Sb., o pobytu cizinců na území České republiky o změně některých zákonů (dále jen „zákon o pobytu cizinců“) tím, že na území České republiky byla zaměstnána bez povolení k zaměstnání, přestože toto povolení k zaměstnání je podmínkou pro výkon zaměstnání dle § 178b odst. 1 zákona o pobytu cizinců.

[2] Městský soud v Praze (dále jen „městský soud“) její žalobu proti výše uvedenému rozhodnutí žalovaného rozsudkem ze dne 9. října 2015, č. j. 2 A 58/2015 – 27 zamítl. Žalobkyně (dále též „stěžovatelka“) se kasační stížností domáhá zrušení citovaného rozsudku městského soudu a spolu s ní navrhla přiznání odkladného účinku kasační stížnosti. Tvrdila, že šlo o jednorázovou brigádu, jíž se nedopustila nelegálního zaměstnání, a proto jí nemělo být uloženo správní vyhoštění, které je nepřiměřené i vzhledem k tomu, že na území České republiky pobývá na základě povolení k dlouhodobému pobytu nepřetržitě od roku 2008. Návrh na přiznání odkladného účinku odůvodňuje ve stručnosti tím, že by byla nucena bezprostředně odcestovat na Ukrajinu do míst, kde probíhá ozbrojený konflikt, takže by byl ohrožen její život, a krom toho by realizace správního vyhoštění vedla k tomu, že kasační přezkum by se stal jen akademickým rozhodováním. Výkon správního vyhoštění by jí způsobil nepoměrně větší újmu, než jaká by přiznáním odkladného účinku hrozila jiným osobám, a přiznání odkladného účinku v jejím případě není v rozporu s veřejným zájmem.

[3] Žalovaný se k návrhu na přiznání odkladného účinku kasační stížnosti vyjádřil tak, že nemá námítky. Konstatoval, že přiznání odkladného účinku vzhledem k povaze deliktního jednání, jehož se stěžovatelka dopustila, není v rozporu s veřejným zájmem a že naopak by jí bezprostřední výkon správního vyhoštění skutečně způsobil nepoměrně větší újmu, než jaká by přiznáním odkladného účinku mohla vzniknout jiným osobám.

[4] Nejvyšší správní soud se rozhodl odkladný účinek kasační stížnosti přiznat.

[5] Podle § 73 odst. 2 s. ř. s. zjišťuje Nejvyšší správní soud při rozhodování o odkladném účinku kasační stížnosti splnění zákonných předpokladů uvedených v daném ustanovení tj. (1.) výrazného nepoměru újmy způsobené stěžovateli v případě, že účinky napadeného rozhodnutí nebudou odloženy ve vztahu k újmě způsobené jiným osobám, pokud by účinky rozhodnutí odloženy byly; a zároveň (2.) absenci rozporu s důležitým veřejným zájmem.

[6] Jak již Nejvyšší správní soud dříve judikoval, povinnost tvrdit a prokázat vznik újmy má stěžovatel (viz např. usnesení Nejvyššího správního soudu č. j. 1 As 27/2012 - 32 ze dne 29. února 2012, všechna zde citovaná rozhodnutí jsou dostupná na www.nssoud.cz). Stěžovatel musí konkretizovat, jakou újmu by pro něj znamenal výkon nebo jiné právní následky rozhodnutí a z jakých konkrétních okolností to vyvozuje. Hrozící újma musí přitom být závažná a reálná, nikoliv pouze hypotetická či bagatelní. V daném případě stěžovatelka povinnost tvrzení splnila sice jen v minimální míře, jež by sama o sobě k přiznání odkladného účinku nepostačovala, nicméně vzhledem k tomu, že žalovaná se k jejímu návrhu připojila a souhlasila s tím, že v případě stěžovatelky jsou dány důvody pro přiznání odkladného účinku, nemá Nejvyšší správní soud za dané procesní situace důvod pochybovat o tom, že žalovaná je se situací stěžovatelky velmi dobře obeznámena. Proto při posuzování návrhu na přiznání odkladného účinku vycházel Nejvyšší správní soud ze shodných tvrzení účastníků řízení, tedy z toho, že obavám stěžovatelky z nereparovatelného zásahu do práva na osobní bezpečnost a práva na ochranu života a zdraví, jež jsou ústavně zaručenými právy, nelze upřít reálný základ. Význam pro přiznání odkladného účinku má i skutečnost, že sama žalovaná tvrdí absenci rozporu přiznání odkladného účinku s veřejným zájmem, je to přitom právě žalovaná, která je primárně odpovědná za hájení a prosazování veřejného zájmu spočívajícím v potírání nelegálního pobytu cizinců, resp. v potírání porušování podmínek povolení jejich pobytu na území České republiky.

[7] Nejvyšší správní soud se přitom musel vyrovnat s otázkou, zda by přiznání odkladného účinku kasační stížnosti vůbec mohlo naplnit jeho smysl, který spočívá v oddálení nepříznivých důsledků napadeného správního rozhodnutí ve vztahu ke stěžovateli. Tímto problémem se Nejvyšší správní soud již dříve zabýval a dospěl k závěru, že „*odkladný účinek podle § 107 soudního řádu správního může být v řízení o kasační stížnosti přiznán a působit nejen ve vztahu k přezkoumávanému rozhodnutí krajského soudu (či jeho části), ale i přímo ve vztahu ke správnímu rozhodnutí (či jeho části), k jehož přezkoumání se dotyčné řízení před krajským soudem vedlo*“ (viz usnesení ze 6. prosince 2005, č. j. 2 Afs 77/2005-96, publikováno pod č. 786/2006 Sb.). V této věci navíc podle § 172 odst. 3 zákona o pobytu cizinců, má žaloba proti rozhodnutí o vyhoštění cizince odkladný účinek na vykonatelnost rozhodnutí, tzn. přiznáním odkladného účinku kasační stížnosti se automaticky aktivuje též odkladný účinek správní žaloby, pročež správní vyhoštění nelze vykonat.

[8] Nejvyšší správní soud v daném případě neshledal důvod pro poměrování újmy, hrozící stěžovateli v důsledku hrozícího výkonu rozhodnutí o správním vyhoštění, s újmou, která přiznáním odkladného účinku může vzniknout jiným osobám, neboť takových osob tu zjevně není (ostatně ani žalovaná nic takového netvrdila). Stejně tak Nejvyšší správní soud neshledal, že by v daném případě bylo posečkání s výkonem rozhodnutí o správním vyhoštění

pokrčování

v rozporu s důležitým veřejným zájmem; žalovaná se ostatně v tomto směru vyjádřila shodně se stěžovatelkou. Z těchto důvodů Nejvyšší správní soud rozhodl tak, jak je uvedeno ve výroku. Přiznaný odkladný účinek se vztahuje nikoliv jen na napadený rozsudek Městského soudu v Praze, ale též na rozhodnutí žalované označené v záhlaví, jež tak do doby vydání rozsudku Nejvyššího správního soudu v této věci nemůže být vykonáno. Rozhodnutím o odkladném účinku Nejvyšší správní soud nijak nepředjímá výsledek řízení ve věci samé.

Poučení: Proti tomuto usnesení **nejsou** opravné prostředky přípustné.

V Brně dne 3. prosince 2015

Mgr. Jana Brothánková
předsedkyně senátu